

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Горна Оряховица, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20214120200843 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА М. ИВ. ЕВТ. е останала недоволна и чрез защитника адв. Ян. С. от АК – П. обжалва електронен фиш серия К № 2279091, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв. за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от същия закон. Поддържа, че фишът е издаден в нарушение на закона, че изложените в него фактически констатации са необосновани и че наказанието е определено неправилно. Моли съда да отмени фиша.

В представената по делото молба (л. 66 – 72) защитникът адв. Ян. С. от АК – П. поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Посочва допълнително, че наказващият орган не представил доказателства, от които да се установи как въз основа на посочените във видеоклипа и снимките GPS координати е определено посоченото във фиша място на нарушението. Изображението на приложената по преписката снимка не позволявало да бъде разчетен регистрационният номер на автомобила. Не била представена

заповедта на председателя на ДАМТН за оправомощаване на метрологичната лаборатория, извършила първоначалната и последващата проверка на средството за измерване. Не били представени и доказателства дали е преминал необходимото обучение и притежава ли необходимата квалификация за работа с мобилната система служителят, изготвил протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. Моли съда да отмени обжалвания електронен фиш и да присъди на жалбоподателката направените по делото разноски.

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 09.08.2018 г. в 10:14 часа при км 161+900 на път I-4 бил заснет с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1-M с рег. № *** лек автомобил „Ф.“ с рег. № ***, движещ се в посока към гр. София със скорост 95 км/ч при въведено в този участък с пътен знак B26 ограничение на скоростта от 60 км/ч. За установеното с мобилната система нарушение на 17.09.2018 г. против жалбоподателката в качеството ѝ на собственик на заснетия автомобил бил издаден обжалваният електронен фиш серия К № 2279091, в който било прието, че в момента на заснемането автомобилът се е движел със скорост 92 км/ч.

На 21.09.2018 г. ОД на МВР – Велико Търново изпратила издадения електронен фиш на жалбоподателката чрез лицензиран пощенски оператор (т. 43 от приемо-предавателния протокол (опис № 3) на л. 41 – 43).

Видно от изисканата разпечатка от АИС „Административнонаказателна дейност“ (л. 104), на 01.07.2021 г. чрез ПОС терминал в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – П. е извършено плащане на сумата 210 лв. с посочено основание за плащане: „ел. фиш серия К 2289091/17.09.2018 г.“. Размерът на така платената сума е равен на 70% от наложената с процесния

фиш глоба в размер на 300 лв.

На 15.11.2021 г. жалбоподателката упълномощила защитника адв. Ян. С. от АК – П. с права да изготви жалба и да заведе и да води пред всички инстанции дело за обжалване на процесния електронен фиш (пълномощното на л. 60).

С вх. № 366000-28233/22.11.2021 г. (посочен в съпроводителното писмо на л. 2) в МВР била заведена жалбата на Е. против фиша.

Фактическата обстановка по делото съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност приетите писмени доказателства, подробно описани в протоколите за проведените съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

С разпореждане от 15.12.2021 г. (л. 29), съобщено на 20.12.2021 г. (л. 33), с протоколно определение от 15.02.2022 г. (л. 48), съобщено на 16.02.2022 г. (л. 54 и 55), с протоколно определение от 29.03.2022 г. (л. 76), съобщено на 31.03.2022 г. (л. 82 и 86) и с протоколно определение от 10.05.2022 г. (л. 94), съобщено на 11.05.2022 г. (л. 98 и 101), съдът изиска от ОД на МВР – Велико Търново разписката или друг документ, удостоверяващ връчването на електронния фиш на жалбоподателката Е.. До приключване на съдебното следствие разписка или равнозначно писмено доказателство за връчването на фиша на жалбоподателката не са представени. Цитираната по-горе справка на л. 104 не съдържа данни на кое лице е връчен фишът и кой е извършил плащането, поради което не може да се приеме, че на посочената в тази справка дата 01.07.2021 г. е извършено редовно връчване на фиша на жалбоподателката. При това положение и с оглед изричното изявление на ред 1 от съпроводителното писмо на л. 2 съдът приема, че заведената с входящ номер от 22.11.2021 г. жалба на наказаното лице против фиша е подадена в срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка относно процесуалната законосъобразност на фиша съдът установи, че същият е издаден по одобрения образец и съдържа законоустановените реквизити – данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на

извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока и сметката, по която да се извърши доброволното ѝ плащане.

Законът не регламентира специфични изисквания за обучение и квалификация на служителите, работещи с автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Поради това соченото от защитника обстоятелство, че ОД на МВР – Велико Търново не е представила доказателства за обучението и квалификацията на лицето, съставило протокола за използване на АТСС в процесния случай, няма отношение към въпроса за процесуалната законосъобразност на фиша.

От приетото като писмено доказателство удостоверение ***, издадено от Българския институт по метрология (л. 9), се установява, че е одобрен типът на използваната в процесния случай мобилна система за видеоконтрол TFR1-M и е вписан под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Срокът на валидност на удостоверението за одобряване на типа средство за измерване е от 24.02.2010 до 24.02.2020 г. и включва датата на използване на мобилната система за заснемане на описаното във фиша нарушение.

От протокола за проверка № 1-7-18 на л. 10 се установява, че използваната в конкретния случай мобилна система за видеоконтрол TFR1-M с рег. № ***/12 е преминала последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с изискванията за това средство за измерване. Посочената в протокола лаборатория, извършила проверката, е вписана във водения от ДАМТН публичен регистър на лицата, оправомощени за проверка на средства за измерване, достъпен на интернет страницата на агенцията. Поради това е неоснователен доводът за недоказаност на оправомощаването на тази лаборатория от председателя на ДАМТН.

Предвид изложеното съдът приема, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

От данните в справките на л. 8, 63 и 104 е видно, че обжалваният електронен фиш е издаден на 17.09.2018 г., т.е. един месец и осем дни след датата на извършване на нарушението, съвпадаща с датата на неговото

установяване и заснемане. При това положение следва да се приеме, че към момента на издаване на електронния фиш не е изтекъл шестмесечният давностен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, броен от установяването и заснемането на нарушението.

Към настоящия момент не е изтекъл и срокът на предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишна преследвателна давност, която по силата на чл. 11 от ЗАНН намира приложение и за процесното административно нарушение. (В този смисъл задължителните указания в т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС по тълк.д. № 1/2014 г.) Посочената давност е започнала да тече на 09.08.2018 г., когато нарушението е довършено. На основание чл. 81, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН същата е прекъсната на 17.09.2018 г., когато е издаден обжалваният електронен фиш. От това прекъсване е започнала да тече нова тригодишна преследвателна давност, прекъсната на 21.09.2018 г., когато фишът е изпратен за връчване на жалбоподателката (протокола на л. 41 – 43). Започналата да тече на 21.09.2018 г. нова тригодишна преследвателна давност е прекъсната за пореден път на 01.07.2021 г., когато поименно посочената служителка в справката на л. 104 е приела извършеното доброволно плащане на 70% от наложената с фиша глоба и е отразила плащането в автоматизираната информационна система на МВР. Цитираната справка не удостоверява редовно връчване на фиша на жалбоподателката, тъй като не съдържа данни за лицето, на което фишът е връчен, но представлява надлежно доказателство за действията на служителката по приемането и регистрирането на плащането на наложената на жалбоподателката глоба, представляващи основание за прекъсване на давността по смисъла на чл. 81, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Поредната нова тригодишна преследвателна давност, започнала да тече на 01.07.2021 г., е спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК на 22.11.2021 г., когато в МВР е заведена жалбата против фиша, която съдът е приел за допустима и по която е образувал настоящото съдебно производство за обжалване на фиша. При това положение следва да се приеме, че към момента на настоящото произнасяне започналата да тече на 01.07.2021 г. нова тригодишна преследвателна давност не е изтекла. Към момента на настоящото произнасяне не е изтекла и регламентираната в чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН абсолютна преследвателна давност от четири години и половина,

започнала да тече на датата на довършване на нарушението 09.08.2018 г.

При проверката относно материалната законосъобразност на фиша съдът установи следното:

От приложената към преписката разпечатка от клип № ***, изготвена на основание чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП и представляваща веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес по смисъла на чл. 189, ал. 15 от същия закон, и от данните от паметта на мобилната система, вписани на същия лист, се установява, че на 09.08.2018 г. в 10:14 часа лек автомобил „Ф.“ с рег. № *** със скорост 95 км/ч. Видно от протокола за използване на АТСС (л. 11), мястото на контрол е разположено при км 161+900 на път I-4, като мобилната система е измервала скоростта и е заснемала автомобилите, движещи се в посока към гр. София.

От приетата като писмено доказателство схема на вертикалната сигнализация и хоризонталната маркировка на път I-4 в участъка от км 161+000 до км 163+000 (л. 38), в сила към 09.08.2018 г., се установява, че посоченото във фиша място на нарушението при км 161+900 за движещите се превозни средства в посока към гр. София попада в зоната на действие на пътен знак В26, поставен при км 162+160, с който е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч.

Противно на поддържаното от защитника, изображенията на кадрите $T=0s$ и $T=0.2s$ от разпечатката от видеоклипа (л. 6) са ясни и позволяват безпроблемно разчитане на регистрационния номер на автомобила ***.

Предвид изложеното съдът приема, че фактът на извършване на нарушението е установен по несъмнен начин.

От справката на л. 7 се установява, че жалбоподателката е собственикът, на когото е регистрирано заснетото моторно превозно средство. По делото няма доказателства жалбоподателката да е представила в ОД на МВР – Велико Търново декларация с данни за различно от нея лице, управлявало собствения ѝ автомобил по времето и на мястото, посочени в електронния фиш, с приложено към декларацията копие от свидетелството за управление на това лице. Поради това и по аргумент от разпоредбите на чл. 188, ал. 1, изр. 1 и изр. 2 от ЗДвП за извършеното със заснетия автомобил нарушение следва да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателката в качеството ѝ на собственик на това моторно превозно средство.

Описаното в електронния фиш деяние е квалифицирано правилно като административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, като на жалбоподателката е наложено абсолютно определеното в закона по вид и размер административно наказание глоба от 300 лв.

При издаване на фиша фактически измерената скорост на заснетия автомобил от 95 км/ч е редуцирана с 3 км/ч, като е приетата за установена скорост от 92 км/ч. Посоченото намаляване на фактически измерената скорост до приетата за установена е в интерес на жалбоподателката, тъй като изключва възможните неблагоприятни за нея последици от грешката на измерване на използваната мобилна система за видеоконтрол (с. 2, ред предпоследен от протокола на л. 10). Обсъжданото редуциране на измерената скорост е и в съответствие с основния принцип в административнонаказателното право, че наказание може да бъде наложено само тогава, когато нарушението е установено по несъмнен начин.

Съдът приема за правилно решението в конкретния случай да не се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Приетото за установено превишение на скоростта от 32 км/ч надвишава значително границата от 10 км/ч, над която деянието съставлява административно нарушение по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП. Поради това не може да се приеме, че конкретното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, от което да се изведе извод за маловажност на случая.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 2279091, издаден от ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, с който на **М. ИВ. ЕВТ.**, ЕГН *****, с адрес ***, със съдебен адрес *** – **адв. Ян. С. от АК – П.**, е наложено административно наказание глоба в размер на **300 лв. (триста лева)** на основание **чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от Закона за движение по пътищата** за нарушаване на разпоредбата на **чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1**

от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____